

Acélkombinátok, körgyűrűk, betonpiramisok

(Múltbéli kelet-európai iparvárosok –
a kortárs próza közvetítésében)

Nemrég olvastam egy cikket a lengyelországi Łódź városáról, melynek hatalmas textilipara is a rendszerváltást követő évtizedekben ment tönkre (közel ezer ipari épületből alig százötven maradt meg, ezek közül is sokból üzletközpont, múzeum stb. lett). Hasonló fel lendülésről tudósító diaképes beszámolót kaptunk a **miskolci Tudásgyár-projekt** tavalyi bevezető rendezvényén is, csak éppen Németországra vonatkoztatva. Sajnos mife lénk ez a viszonylagos javulás, ez a rekultiváció (vagy nevezzük inkább modernizáció- nak?) még csak nagyon az elején tart. Miként az elején tart azokban a nagy múltú közép- és kelet-európai, derékba tört fejlődési ívű ipar- városokban is, melyek felől az irodalom köz- vetítésével hírt szerettünk volna kapni. Ez a három egykor jelentős iparváros: Nowa Huta, Minszk és Harkov. Renata Radłowska *Nowa Huta-i szappanopera* című könyvéből Kertész Noémi, Artur Klinau *A Napváros. Minszki úti- kalauz* című esszéregényből Pálfalvi Lajos, és Szerhij Zsadan *A körgyűrűk szomorú démonai* című regényéből Körner Gábor fordításában olvashatunk részletet.